

Verlag: themasessie Hoofd- en onderaannemerschap

Regionale bijeenkomst 12 april 2018, jeugdhulporganisaties segment B en C

In dit document staat het verslag opgenomen van de themasessie hoofd- en onderaannemerschap, zoals gepresenteerd op 12 april 2018. Zowel jeugdhulporganisaties segment B als C waren aanwezig.

Aanwezig:

- Gespreksleiders: Olga Dijkstra (gemeente Zaanstad) en Theo Schut (Spirit)
- Vertegenwoordigers van gemeenten en van gecontracteerde jeugdhulporganisaties in segment B en segment C.

Ronde 1

1. Welkom en introductie

De voorzitter Olga Dijkstra, opent de workshop Hoofd- en onderaannemerschap, heet iedereen van harte welkom en legt het programma uit.

2. Terugblik op de keus werken met hoofd- en onderaannemerschap

Twee jaar geleden is de inkoopstrategie vastgesteld, een coproductie van aanbieders en regiogemeenten. Het hoofd- en onderaannemerschap is een onderdeel daarvan. Bij het bepalen van de strategie is gekeken naar wat wel en niet goed ging in het oude systeem en naar hoe de transformatie vorm te geven.

Terugblikkend op de oude werkwijze ontstond behoefte aan grenzen. Zo werd geconstateerd dat er verkokering plaatsvond door de inkoop van producten en dat instellingen daardoor niet mét elkaar maar langs elkaar heen werkten. Ook werden producten naast elkaar en opeenvolgend ingezet, wat efficiëntie en effectiviteit in de weg stond. Verder verliep de doorverwijzing van gezinnen met stevige problematiek naar de GGZ niet altijd goed.

Vanuit de knelpunten is gezocht naar hoe de specialistische hulp dan wel georganiseerd zou moeten worden. Het moest simpeler worden voor de gezinnen en de organisaties om de zorg te organiseren. Het nieuwe uitgangspunt werd: *Het gezin staat centraal, de regie en verantwoordelijkheid is gericht op effectieve en integraal georganiseerde ondersteuning en het systeem moet sterk vereenvoudigd worden.*

Er ging gewerkt worden vanuit het perspectiefplan, een plan van het gezin zelf waarin de resultaten beschreven staan op alle leefgebieden. Onderdeel daarvan is specialistische jeugdzorg. Wanneer in het perspectiefplan wordt afgesproken dat specialistische zorg nodig is, wordt het door één instelling georganiseerd. Dat is het meest efficiënt. Er is dan één organisatie verantwoordelijk voor het behalen van de specialistische hulpverleningsdoelen. Dat betekent maximale transparantie en helderheid voor het gezin: wie is aanspreekpunt en bij wie kan ik terecht met mijn vragen?

De hoofdaannemer is verantwoordelijk voor de resultaten omschreven in het perspectiefplan. Er is sprake van resultaatgerichtheid, de hulp kan goed op elkaar afgestemd worden en voor het gezin is alles helder. Voor hulp die de hoofdaannemer niet zelf kan bieden kan die een onderaannemer inschakelen om zo samen het resultaat te behalen.

Vragen en opmerkingen

- Het komt voor dat segment B-zorgaanbieders, omdat ze met hun budget niet uitkomen, een hoofdaannemer zoeken die verantwoordelijk wil zijn en bij aanmelding vanuit wijkteams wordt gezegd dat al onderaannemers in een gezin aan het werk zijn. Ook wordt vanuit gemeenten aan onderaannemers in B geadviseerd zelf een hoofdaannemer te zoeken. Het komt niet alleen door conversie want het gaat om nieuwe cliënten van in B gecontracteerde praktijken die constateren dat het knelt. Het heeft consequenties voor de gezinnen die het betreft en daar moet over nagedacht worden.
- Bij Spirit wordt veelvuldig gebeld door B-aanbieders die niet rondkomen en als onderaannemer voor Spirit willen werken. Het is geen goede constructie en Spirit werkt er niet aan mee. Knelpunten dienen met de contractmanager besproken te worden. Mogelijk zit iets niet goed in het systeem of het onderscheid in tarieven van B en C. Dat moet inzichtelijk worden gemaakt.
- Ook in segment B wordt het probleem herkend. Als ouders voor behandeling bij een aanbieder in B kiezen wordt door de gemeente gezegd op zoek te gaan naar een hoofdaannemer. Als dat niet lukt blijft de financiering achter. Het zou een fout zijn in de inkoop voor met name kinderen die niet onder hoog specialistische jeugdhulp vallen, wel langdurige behandeling in dagcentra nodig hebben maar niet passen in de jeugdhulp. Veel kleine organisaties kampen met dit probleem en geven aan te stoppen met het aanbod in Amsterdam als het niet snel wordt opgelost. Ze willen graag blijven en zijn bereid mee te denken over oplossingen.
- Er moet een tussenoplossing komen voor aanbieders die geen hoofdaanbieder kunnen vinden, wel al zorg bieden maar financieel niet uitkomen.
- Een ander knelpunt is dat vanuit de lokale teams partijen worden gezocht bij de doelen van het perspectiefplan waardoor aanbieders al vastgezet worden aan de doelen. Het zou zo moeten werken dat hoofdaanbieders zelf onderaannemers regelen om de doelen te realiseren.

Olga zal de knelpunten meenemen naar de kerngroep, die is samengesteld uit afgevaardigden van de regiogemeenten en aanbieders. Er zijn meer problemen geconstateerd in het hoofd- en onderaannemerschap en er wordt gezocht naar oplossingen. Die zijn nu nog niet voorradig. Ze vraagt iedereen die knelpunten ervaart die naar haar te mailen (o.dijkstra@zaanstad.nl). De kerngroep zal er dan mee aan de slag gaan. Daarnaast wil ze ook graag casussen toegestuurd krijgen waarbij het hoofd- en onderaannemerschap een succes is en voor het gezin effectief.

Verder komen afgevaardigden van bestuurders uit de regio gemeenten en aanbieders bij elkaar in het Compact Bestuurlijk Overleg en daarin zit ook een vertegenwoordiger van de kleinere aanbieders. Het knelpunt met de financiering in segment B is daarin al aangekaart. In de kerngroep zitten weer vertegenwoordigers van het CBO.

Voor conversiecliënten is afgesproken dat samen met de contractmanager wordt gekeken hoe zorgcontinuïteit geborgd kan worden totdat herindicatie plaatsvindt en een nieuw perspectiefplan uitkomt.

Ook lokale teams worstelen met de perspectiefplannen, ze krijgen het aanbod soms niet passend bij de doelen. En aanbieders geven aan dat ze van lokale teams perspectiefplannen krijgen inclusief onderaannemers. Het is in de overgang naar het nieuwe systeem voor iedereen nog zoeken. Olga raadt aan knelpunten door te geven aan de contractmanagers zodat zij de lokale teams erop aan kunnen spreken.

3. Praktijkvoorbeelden van inhoudelijke winst

Theo Schut ziet dat alle aanbieders in deze beginfase aanlopen tegen vragen en knelpunten, oplossingen zijn er nog niet direct. Iedereen is nog op zoek naar hoe het moet. Hij adviseert alle vragen neer te leggen bij de contractmanagers en de kerngroep.

Ter inspiratie geeft Theo een aantal voorbeelden van situaties waarbij Spirit hoofdaannemer is en met onderaannemers werkt. Het zijn voorbeelden van hoe het kan en ze zijn gebaseerd op een al langer durende samenwerking met organisaties, ontstaan vanuit door gemeenten en stadsregio gestimuleerde multifocale samenwerkingsprojecten voor JGGZ, JOH en LVB. Destijds werd al aangedrongen op goede tarieven zodat instellingen de zorg zelf zouden kunnen organiseren. Dat stadium is nu bereikt.

De Vliegend Brigade

Spirit huurt de Vliegende Brigade in, een team van 3,5fte van De Bascule en Lijn 5, om in residentiele voorzieningen zeer specialistische diagnostiek en behandeling te doen. Het gaat om situaties in gezinshuizen die voor de eigen gedragswetenschappers te ingewikkeld zijn en waarbij behoefte is aan een frisse blik.

In de gezinshuizen wonen kinderen met een forse geschiedenis in de hulpverlening en in hun persoonlijke situatie. In dit voorbeeld gaat het om een jongen van 12 jaar met LVB-problematiek die veel te maken heeft gehad met huiselijk en seksueel geweld. In de loop van het traject bleek dat ook sprake was van psychiatrie. Spirit heeft slechte ervaring met doorverwijzing naar de GGZ, de helft van de cliënten komt niet aan of het traject is niet passend. Op het moment dat de situatie dreigde vast te lopen is voor deze jongen daarom de hulp ingeroepen van de Vliegende Brigade.

Medewerkers zoeken op een andere manier contact met de kinderen, bijvoorbeeld door mee te eten of te wandelen met de hond, en zien hoe gezinsouders het doen en hoe de dynamiek tussen de kinderen is. De uitkomst kan zijn een therapie voor het kind, advies voor de gezinsouders, consultatie of training.

Sinds dit jaar is het aantal fte vastgelegd in een contract. Het is een praktische vorm van het organiseren van onderaannemerschap, breder dan alleen op kindniveau.

Blauwe zon

In Zaanstreek-Waterland vangt Spirit via, onder andere het MKD, kleine kinderen op bij wie het regelmatig voorkomt dat na observatie sprake is van een vorm van autisme en voor wie extra hulp nodig is. Zo ook voor een meisje van 4 jaar dat zich met haar gedrag ongewenst maakt in een groep en moet leren op een positieve manier contact te maken met andere kinderen. De Blauwe Zon biedt een dagopvangprogramma en hen is gevraagd om een gezamenlijk traject te starten. Spirit blijft het meisje begeleiden en de Blauwe Zon vangt haar op met het specifieke doel haar te leren communiceren op een positieve manier, een van de doelen uit het perspectiefplan.

Met de Blauwe Zon is een contract gesloten op kindniveau. Het traject loopt goed, waarbij van belang is dat er afstemming is en dat goede praktische afspraken worden gemaakt over de resultaten en wat verder nodig is in het gezin. Als de hulp bij de Blauwe Zon afloopt blijft Spirit, indien nodig, verbonden met gezin.

BRight

Spirit vangt heel veel jongeren op met problemen op het gebied van seksueel gedrag: een verleden met misbruik en risicovol seksueel gedrag bij jongens en meiden. Voor de behandeling van trauma's door seksueel misbruik wordt gebruik gemaakt van de expertise van BRight, een praktijk waarmee Spirit al jarenlang samenwerkt, goede ervaringen heeft en ook een aantal locaties deelt. Door goede afspraken te maken over wie wat doet zijn er veel mogelijkheden om samen op te trekken.

Omdat BRight heel gewild is en het daardoor soms langer duurde voordat met een jongere kon worden gestart, is sinds dit jaar afgesproken dat BRight 24 uur reserveert voor jongeren bij Spirit. Dit biedt de zekerheid dat capaciteit klaarstaat en dat Spirit geen last heeft van wachtlijsten.

Een meisje van 16 jaar met loverboyproblematiek kan op deze manier stabiliteit, een goede woonplek en ambulante begeleiding worden geboden bij Spirit en traumaverwerking door BRight. De ambulante begeleider van Spirit richt zich dan op de andere doelen zoals leefstijl en hygiëne. BRight is mede uitvoerder en beide organisaties zijn partners in de uitvoering van het perspectiefplan.

Caroline Poleij is van BRight GGZ en is gespecialiseerd in behandeling van traumaklachten door seksueel geweld en andere heftige gebeurtenissen. Ze onderschrijft het door Theo genoemde inhoudelijke voordeel van samenwerken. BRight of Spirit kan alleen niet bieden wat ze samen wel kunnen bieden. Van belang om het aan te durven is dat je weet wat je aan elkaar hebt. Voor BRight betekende de samenwerking ook dat per januari 2018 24 uur capaciteit beschikbaar moest zijn, dat vraagt flexibiliteit.

Om voor cliënten beter werk te kunnen verrichten moet je even door de

zure appel heen bijten van het maken van een contract. Het moet goed doordacht zijn en er dient rekening te worden gehouden met bijvoorbeeld het klachtenreglement van de andere organisatie. Echter, BRight en, in dit geval Spirit, hebben elkaar nodig. Je kan nog zoveel traumatherapie willen geven, maar als een cliënt niet aankomt gebeurt er niets. Als een cliënt niet wegwijst gemaakt wordt op het gebied van sociale media, vervalt die snel weer in oud gedrag.

Bijkomstig voordeel van samenwerking met een hoofdaannemer is dat er een bepaalde financieringsstroom is. Minder stress hierover biedt meer ruimte voor de inhoud. Een nadeel is dat behalve naar gemeenten en zorgverzekeraars nu ook nog gefactureerd moet worden naar de hoofdaannemers. Dat moet handmatig en kost meer administratietijd. Ook moet worden gemonitord hoeveel tijd je per cliënt per maand bezig bent, maar daarvoor kun je hetzelfde systeem inzetten als bij de gemeenten al werd gebruikt.

Vragen en opmerkingen

- Gevraagd naar de keuzevrijheid van hoofdaannemers voor onderaannemers zegt Theo dat die keuze aanwezig is. Het is voor gezinnen heel belangrijk dat partijen kunnen samenwerken. Als ouders kiezen voor een vrijgevestigde behandelaar met wie ze goede ervaringen hebben gaat Spirit daarmee praten. Wel wordt een check gedaan op kwaliteit, registratie en opleiding. In de praktijk wordt er niet veel om gevraagd en zijn ouders blij dat het voor ze geregeld wordt.
- De Zorgcoach zit in segment B en heeft ervaren dat een cliënt graag bij deze praktijk in begeleiding wilde, het wijkteam was het daarmee eens maar de grotere organisatie heeft dit geweigerd want wilde het alleen doen. Volgens Theo beslist elke zorgaanbieder in C zelf met wie hij in zee gaat, de vraag van de cliënt is daarbij een heel belangrijk element. Wel speelt snelle beschikbaarheid een rol.

4. Discussie aan de hand van thema's, kansen, knelpunten en dilemma's

Olga vraagt de zaal voorbeelden te geven waarin de samenwerking tot nu toe goed is gelukt, waarin het voor het gezin goed is geregeld tussen hoofd- en onderaannemer.

Successen

- De Zorgcoach werkt veel met De Bascule samen op het gebied van eetstoornissen en angstsyndromen. Gezamenlijk kunnen ze ze met name in de thuissituatie goede ondersteuning bieden. De Zorgcoach doet vanuit segment B de begeleiding en De Bascule biedt (klinisch opname of in de vorm van na- of voor) de expertise rondom het eten.
- Team Thuiszitters heeft met Altra en Opvoedpoli/Care Express een constructie waarin zij de ambulante jeugdhulp in het onderwijs bieden en Care Express ggz-hulp in brede zin, onder andere diagnostiek en behandeling. De constructie voor deze ingewikkelde doelgroep is dat zij een integraal aanbod moeten accepteren. Over uitzonderingen valt te praten. Er werd in het verleden al goed samengewerkt en dat heeft nu een andere vorm. Wel is er nu eerst wat papieren rompslomp. De samenwerking wordt door ouders heel erg gewaardeerd.
- Zigzag is dagopvang voor chronisch zieke kinderen van 0-4 jaar en zit in het pand van 't Kabouterhuis, zowel in Zuid als in West. De samenwerking was al heel goed en is direct opgepakt bij de nieuwe werkwijze. Voor het eerste kind is inmiddels een contract afgesloten. 't Kabouterhuis doet onder andere de thuiszorg voor deze kinderen.
- De Opvoedpoli heeft regelmatig ad hoc contractjes met Carehouse. Een oud cliëntje zit nu bij Carehouse en heeft een psychiater nodig en andersom heeft een kind bij De Opvoedpoli ondersteuning nodig in de middag. Contracten zijn snel geregeld.

Vragen en opmerkingen

- Gevraagd naar de verdeling in percentages van onder- en hoofdaannemers zegt Theo dat een misverstand is gegroeid doordat in het inkoopdocument stond geformuleerd dat de hoofdaannemer meer dan 50% van de zorg moet leveren. Dat is niet altijd het geval. Spirit is bijvoorbeeld hoofdaannemer van kinderen die op een zorgboerderij wonen en doet dan maar 5% van de zorg. Die 50% was vermeld om te voorkomen dat allerlei zorgmakelaars zich zouden gaan inschrijven. Wanneer kinderen in een residentiele setting zijn opgenomen, kan met de onderaannemer een andere rolverdeling worden afgesproken.
- Voor De Opvoedpoli als ambulante partij is er een knelpunt als residentiele behandeling nodig is en vanuit het hoofdaannemerschap voor 9 maanden een 24-uursplek ingekocht moet worden. Financieel maar ook als het gaat om zorgverantwoordelijkheid komt de instelling dan onder druk te staan. Olga ziet dit issue regelmatig terugkomen in gesprekken tussen aanbieders en contractmanagers en tussen aanbieders en

lokale teams. Knelpunten dienen te allen tijde besproken te worden met contractmanagers. Bij de inkoop zijn over de risico's afspraken gemaakt maar die zijn gebaseerd op inschattingen. Dit jaar wordt gemonitord of de inschattingen wel of niet kloppen. De tarieven zijn bovendien vastgesteld op gemiddelden. Af en toe zullen de kosten voor een kind boven de afgesproken prijs liggen, andere keren zullen die lager uitvallen.

- Volgens Theo zit er een groot verschil tussen of een ambulante partij af en toe gebruik maakt van een pleeg- of weekendgezin en een situatie waarin een kind naar een gesloten jeugdhulpinstelling moet voor een half jaar, de duurste hulp. In dat geval moeten de instellingen samen met de contractmanager in gesprek over hoe dit het beste te regelen is. Spirit kent veel van dergelijke situaties en steeds moet geprobeerd worden uit te gaan van het perspectief van het kind om dan te kijken naar wat de meest logische hoofdaannemer is.
- Bij Team Thuiszitter zijn er nog vaak puzzels waarbij het nog niet duidelijk is of kinderen en ouders gemotiveerd moeten worden voor een behandelopname of gesloten jeugdzorg. Als er nog geen uitstroomperspectief is kan nog geen hoofdaannemer gekozen worden. Ondertussen zitten de kinderen thuis met misschien wel suïcidegedachten. Olga erkent het dilemma. Ze adviseert in gesprek te blijven met het lokale team om tot een oplossing te komen. Jongeren mogen hier niet de dupe van zijn.
- Desgevraagd zegt Olga dat wanneer wordt geconstateerd dat de situatie sterk veranderd is of de problematiek zwaarder blijkt dan was ingeschat, de SPIC in overleg met het lokale team kan worden gewijzigd. Iedereen moet nog wennen aan het nieuwe systeem. Theo weet dat het in de praktijk regelmatig gebeurt.

5. Afsluiting

Olga heeft de volgende knelpunten voorbij zien komen: communicatie tussen aanbieders en lokale teams, lokale teams die bij de doelen al onderaannemers invullen en het vanwege zwaardere problematiek niet passen van aanbod uit segment B. Successen heeft ze ook gehoord: in veel gevallen gaat het goed tussen hoofd- en onderaannemers, de samenwerking tussen aanbieders begint op gang te komen en gezinnen profiteren daarvan.

Olga bedankt iedereen voor hun komst en inbreng en sluit de workshop om 15.15 uur.

Ronde 2

1. Welkom en introductie

Olga heet de 2^e groep deelnemers aan de workshop van harte welkom en licht het programma toe.

2. Terugblik op de keus werken met hoofd- en onderaannemerschap

Zie verslag van ronde 1.

3. Praktijkvoorbeelden van inhoudelijke winst

Theo geeft een paar praktijkvoorbeelden waarbij Spirit heeft gewerkt met onderaannemers. Overigens spreekt hij zelf liever van mede uitvoerders, aanbieders staan gezamenlijk voor een klus en hiërarchie is niet relevant.

De Vliegende Brigade

Zie verslag ronde 1.

Vragen en opmerkingen

Desgevraagd zegt Theo dat het feit dat fte's van De Vliegende Brigade onderdeel uitmaken van het team van Spirit niet iets anders is dan onderaannemerschap. Het is een variant. Hoofd- en onderaannemerschap kan op individueel cliëntniveau worden afgesproken, maar ook structureel als een bepaald type deskundigheid nodig is. Bij een zeker volume kan een instelling zich deze constructie permitteren. Zonder detachering wordt gebruik gemaakt van elkaars expertise.

BRight

Zie verslag ronde 2.

Vragen en opmerkingen

Gevraagd naar wat gebeurt als in een week minder dan 24 uur nodig is antwoordt Theo dat dit het risico is voor zowel Spirit al BRight. De beiden instellingen kennen elkaar goed en er is vertrouwen over en weer, dat is de basis van de afspraken. Bovendien is het aantal kinderen voor wie deze hulp nodig is heel erg groot. Doordat de eigen hulpverleners van Spirit weten dat het team van BRight klaarstaat is de drempel laag geworden. Met grote regelmaat kunnen kinderen worden aangemeld. De winst is groot.

Kimekai Gym

Kimekai Gym is geen jeugdzorgorganisatie maar een sportclub die gevestigd is op IJburg maar een werkterrein heeft door de hele stad. Zij zijn heel goed in het werken met zeer ingewikkelde jongeren, onder meer uit de Top600. Ze geven niet alleen intensieve trainingen (vechtsporten) maar werken ook aan pedagogische doelen. Spirit kan Kimekai inhuren voor jongeren die ambulante begeleiding krijgen of bij Spirit wonen. Er worden afspraken gemaakt over hoe Spirit en Kimekai elkaar op de hoogte houden over hoe het traject loopt en over wat gedaan wordt als jongeren niet komen opdagen. Er is intensief contact tussen de ambulante hulpverlener en de trainer.

Hoewel medewerkers allemaal geregistreerd zijn, heeft Spirit bij de gemeente gecheckt of Kimekai als niet-jeugdhulporganisatie gecontracteerd kon worden in het kader van de nieuwe inkoop. Het antwoord van de gemeente was dat het aan de hoofdaannemer is met wie die het traject wil doen. Het is een bijzondere en interessante vorm van samenwerking die bijvoorbeeld ook met een culturele organisatie (muziek, theater, dans) aangegaan zou kunnen worden, het werkt stuttend en steunend voor de zorg.

Vragen en opmerkingen

- Desgevraagd zegt Theo dat het niet per se een door de gemeente ingekochte aanbieder hoeft te zijn, als de hoofdaannemer het verantwoord vindt kan die met iedereen in zee. Je huurt iemand voor een taak in en dat komt op hetzelfde neer.
- Spirit heeft ook veel residentiele onderaannemers zoals zorgboerderijen. Dat betekent dat niet Spirit als hoofdaannemer maar de andere partij het grootste deel van de zorg levert. Als het inhoudelijk onderbouwd is, kan dat geregeld worden en hoeft niet aan de 50% gehouden te worden.

Groei&Glunder

Bij Spirit is een meisje in begeleiding dat in een pleeggezin woont en dat een geschiedenis heeft met veel misbruik. Ouders zijn uit het gezag ontheven en er is een gezinsvoogd. In het pleeggezin gaat het goed maar op school niet. Het meisje zet de boel volledig op stelten. Ondersteuning in het kader van passend onderwijs lukt niet altijd of past niet in het budget.

Eigenlijk is er een begeleider nodig die in de klas meeloopt en haar helpt haar gedrag te reguleren en nieuwe manieren van werken te vinden. En dat is precies wat Groei&Glunder biedt. Voor een bepaalde periode draait een begeleider een paar uur in de klas mee en Spirit betaalt dat uit het SPIC van het meisje.

Ook hier is sprake van praktische samenwerkingsafspraken waarbij gezorgd wordt voor een goede afstemming over hoe je elkaar informeert over wat er speelt. Wel moeten partijen werken vanuit dezelfde doelen en visie op de resultaten.

Anne-Sophie Schürmann is van Groei&Glunder, een praktijk voor ambulante gezins- en schoolbegeleiding. Ze begeleiden nu 80 gezinnen en zijn als onderaannemer al bij een aantal gezinnen van De Bascule maar ook van Spirit ingezet. Het zijn wisselende ervaringen waaronder heel positieve.

Ondanks wat verwarring over of school of Spirit de facturen zou betalen (uiteindelijk Spirit) is Groei&Glunder gestart met de begeleiding. Met Spirit is tot noch toe alleen op papier contact geweest over de zorg van dit kindje. Groei&Glunder heeft een mooi online platform waarop alle contactpersonen kunnen inloggen, - IB-ers, (pleeg)ouders en hoofdbehandelaars – en de rapportages lezen.

Voor De Bascule begeleidt Groei&Glunder nu 4 cliëntjes. Het is heel snel geregeld: na een telefoontje van de hoofdaannemer ligt er binnen een week een order, is er een Joop (Jouw ondersteuningspersoon voor de onderaannemers) beschikbaar en zijn de resultaten bekend die behaald moeten worden. Behandelaars zijn goed bereikbaar en het loopt verder heel soepel.

Als het gaat om schoolbegeleiding loop je er wel tegenaan dat je als opdrachtnemer van de hoofdaannemer soms een visie moet uitdragen naar de school, bijvoorbeeld als gezien wordt dat een andere vorm van zorg nodig is. Groei&Glunder was het er niet mee eens dat zij als opdrachtnemer de boodschap over moesten brengen aan de GZ-psycholoog van school. Opdrachtgever en opdrachtnemer zouden samen moeten optrekken.

Anne-Sophie is, hoewel het nog wennen is met de facturatie, heel enthousiast over alle mogelijkheden tot samenwerking. Groei&Glunder is zelf ook hoofdaannemer in segment C.

4. Discussie aan de hand van thema's, kansen, knelpunten en dilemma's

Aan de organisaties wordt gevraagd succesvolle voorbeelden aan te dragen, en als er knelpunten zijn daarnaast ook te vertellen waar het hoofd- en onderaannemerschap goed is gegaan.

Vragen en opmerkingen

- Aan De Bascule wordt gevraagd wat op de facturen vermeld komt te staan. Binnen de hele instelling wordt een ordernummer gebruikt en ook het beschikingsnummer van de gemeente staat op de factuur, nooit een naam van een cliënt.
- De Joop is een behandelaar die de aparte taak heeft om de order in het systeem te zetten. Vanuit de inhoud wordt gekeken hoeveel uur nodig is voor een behandeling en welk tarief daaraan hangt. Uiteindelijk wordt ook de factuur door de Joop gecontroleerd. Het is de rechterhand van de regiebehandelaar die het zorgaanbod bepaalt van de onderaannemer.
- De Joop van Spirit vertelt dat de meest voorkomende vragen van onderaannemers gaan over de formalisering van afspraken. Daartoe is een individuele zorgovereenkomst ontworpen die trajectbegeleiders zelf kunnen invullen in samenwerking met de onderaannemer. De vraag gaat voornamelijk uit naar GGZ-zorg en gekeken wordt dan naar eenheden en volumes. Mogelijk kunnen de kosten al specifiek gemaakt worden en anders wordt een bandbreedte afgesproken.
- In principe is bij Spirit afgesproken dat dossiervorming bij de onderaannemer ligt. Een deel van de inhoudelijke informatie wordt wel in het dossier van Spirit opgenomen en er worden eigen behandelplannen gemaakt. De bewaringstermijn van 15 jaar geldt voor de onderaannemer.
- Spirit heeft ervoor gekozen om de inzet van de onderaannemer te registreren. Daarbij zijn aparte velden opgenomen voor het betreffende product en om welke aanbieder het gaat. In de individuele zorgovereenkomst staat de eenheid. Verder wordt erop vertrouwd dat gefactureerd wordt.
- De evaluatie van de resultaatsverplichting wordt meegenomen in de zorgovereenkomst. Daarin worden de doelen opgesteld en de punten waarop gemeten gaat worden. De trajectbegeleider doet de monitoring.
- De dynamiek tussen hoofd-, onderaannemer en lokaal team is afhankelijk van de soort opdracht van een lokaal team of GI. In principe is er overleg over de voortgang. Bij Spirit wordt de hoofdaannemer gezien als de verantwoordelijke voor de organisatie van de zorg die onder de vlag van Spirit geleverd wordt. Wanneer bijvoorbeeld schuldhulpverlening moet worden ingezet is het de taak van de hoofdaannemer om te zorgen dat die vraag bij het lokale team terechtkomt. Bij maatregelhulp is er een rol voor de gezinsvoogd, maar dan nog is de hoofdaannemer verantwoordelijk voor het eigen deel. Volgens Theo is er geen standaardrecept maar moet voortdurend in contact met het gezin en als partners met elkaar worden bekeken wat werkt en wat niet. Het kan betekenen dat soms de onderaannemer meer doet dan de hoofdaannemer en andersom.
- Gevraagd naar of er voor ZZP-ers die een onderaannemer willen inzetten standaardcontracten bestaan waar zij gebruik van kunnen maken, zegt Theo dat er een door De Bascule ontwikkeld standaardcontract staat op zorgomregioamsterdam.nl. Het is voor iedereen als voorbeeld te gebruiken. Hij stelt voor dat ook andere organisaties hun contracten op de website zetten zodat te zien is dat er varianten zijn.
- Voor de wijze waarop de inzet van een onderaannemer wordt gefactureerd (uren, doelen of inspanning) zijn veel varianten mogelijk. Spirit probeert heldere afspraken te maken over de ingeschatte uren en als bij de evaluatie blijkt dat meer of minder nodig, moet met elkaar overlegd worden. Afhankelijk van de organisatie heeft Spirit afspraken over facturatie per maand of bijvoorbeeld 70% bij de start. Organisaties hebben de vrijheid zoveel mogelijk op maat te regelen.

- De SPIC-uitnutting wordt bijgehouden met het interne monitoringsysteem. Spirit doet dat met registratie van één programma met aparte velden. In het rapportagesysteem wordt de eigen productie afgezet tegen de SPIC-opbrengsten.
- Stichting Philadelphia gebruikt een rekenmodule waarin beide partijen worden gevolgd in de uitnutting en de bewegingen van de zorg.
- Op de vraag wat gebeurt als door inhuur van onderaannemers de SPIC-uren snel opraken, zegt Theo dat SPIC's van een gemiddelde uitgaan. Offertes van veel organisaties zijn verschillend van opzet. Spirit heeft per SPIC een gemiddelde van de verschillende soorten zorg berekend. Dat betekent dat er de ene keer een tekort is en de andere keer wordt overgehouden. Onder de streep moet het kloppen. Het is een risico. Op dit moment is nog niet te zien of inschattingen juist zijn geweest. Het grote voordeel blijft dat zorg zelf georganiseerd kan worden zonder onzekere doorverwijzingen. Voor de gezinnen heeft het de meeste meerwaarde.
- Ook gemeenten nemen een risico door uit te gaan van aannames, maar de tarieven worden het hele jaar door gemonitord. Alle signalen van knelpunten worden in de kerngroep besproken. Organisaties worden opgeroepen financiële problemen vooral bij de contractmanagers neer te leggen en over als het over inhoud gaat bij lokale teams. Oplossingen moet met elkaar gevonden worden.
- Op de vraag hoe de afweging zorginhoudelijke versus financieel wordt gemaakt als bij een hoofdaannemer een kind in begeleiding is waarvoor een pleeg- of weekendgezin nodig, antwoordt Theo dat het voor aanbieders die alleen in B zijn gecontracteerd ingewikkeld is omdat het niet in de offerte is meegenomen. Voorkomen moet worden dat tussen aanbieders onderhandeld gaat worden. Als het heel erg uit de pas loopt, bijvoorbeeld als 9 maanden gesloten jeugdzorg nodig is, kan het hoofdaannemerschap worden overgedragen. Met het lokale team moet overlegd worden of wellicht een andere SPIC nodig is of dat overgegaan moet worden naar segment C.

Succesvolle samenwerking

Team Thuiszitters werkt samen met De Opvoedpoli en het onderwijs om thuiszittersproblematiek aan te pakken. Medewerkers, bijvoorbeeld systeemtherapeuten, zijn niet gedetacheerd maar wel voor een vast aantal uren aan een team verbonden. Een integraal team wordt samengesteld aan de hand van een bepaalde doelgroep en er wordt nog gezocht naar andere doelgroepen. Dat voor crisis of heftige complexe situaties nog geen teams klaarstaan is een knelpunt. Ook Spirit kent dit probleem.

5. Afsluiting

Theo bedankt iedereen voor hun komst en alle vragen en opmerkingen. De workshops eindigt om 16.30 uur.